

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
мр Драгана Бедов
„Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовано комисију Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду, 18. 3. 2016.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: др Миливој Ненин, ред. проф. за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, 17. март 2005, Филозофски факултет у Новом Саду, ментор; др Горана Раичевић, ред. проф. за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, 23. април 2015, Филозофски факултет у Новом Саду; др Мило Ломпар, ред. проф. за ужу научну област Српска књижевност, 22. децембар 2010, Филолошки факултет, Београд
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Драгана Жарко Бедов
2. Датум рођења, општина, република: 8. март 1979, Нови Сад, Србија
3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 25. јун. 2010. Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за српску књижевност, „Књижевно дело Милоша Ђорића“
4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Књижевне науке
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: „Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са знаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.
Докторска дисертација „Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“ написана је у обиму од 352 стране. Садржај чине следеће целине:

I УВОД 7–10

II ЖИВОТ И СТВАРАЛАЧКА СУДБИНА НИКОЛАЈА ТИМЧЕНКА 10–48

III О СРПСКИМ ПИСЦИМА 20. ВЕКА 48–161

(Иво Андрић, Милош Црњански, Васко Попа, Миодраг Павловић, Станислав Винавер, Добрица Ћосић)

IV О КЊИЖЕВНИМ ИСТОРИЧАРИМА И КРИТИЧАРИМА 161–228

(Борислав Михајловић Михиз, Зоран Мишић, Никола Милошевић, Слободан Јовановић)

V КЊИЖЕВНОСТ И ДИКТАТИ ПОЛИТИКЕ 228–312

(„Године 1945–1946“; *Књижевност и догма: година 1952. у српској књижевности*; *Негатор или апологет: о Крлежином ангажману*; *Психологија књижевне логорологије: руске и српске теме*)

VI ЗАКЉУЧАК 312–317

VII БИБЛИОГРАФИЈА НИКОЛАЈА ТИМЧЕНКА 317–352

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Ако се погледа треће поглавље ове дисертације, онај део у којем је мр Драгана Бедов писала о односу Николаја Тимченка према српским писцима, видеће се да је Николај Тимченко писао о највећим српским писцима: Андрићу, Црњанском, Попи, Павловићу, Винаверу... Парадигматичан однос према Станиславу Винаверу осветљен је из више углова и тај део је, можда, пречица за тумачење књижевне критике Николаја Тимченка. Винавер је Тимченкова тема и као велики писац, али и као човек са којим је Тимченко – добрим делом – поистоветио своју животну судбину. А на томе је управо засновала своје виђење њиховог односа и мр Драгана Бедов. Све време држећи у рукама дневничке белешке Николаја Тимченка, али и верзије објављених текстова, Драгана Бедов нам је приближила овај сложени однос двојице савременика – а савременици су у првој деценији после Другог светског рата. (Истрајавајући као негација свега што се хтело увести као канон, правило, пропис, па и контрола, Тимченко је у Винаверу нашао сродног писца. И управо је Тимченко указао на доследност Станислава Винавера од првих па до последњих напада на Винаверово дело.) Није Тимченко писао само једном о Винаверу и нису за Тимченка постојали завршени послови. У распону од близу четири деценије Тимченко прати и изборе из Винаверовог стваралаштва и као велики зналац Винаверовог дела, те изборе строго оцењује. Убедљиво је осветлио Винаверове идеје о језику, преко којих се не сме олако прећи. (Посматра Винавера као извор из којег се увек може црпсти оно што је људској духовности потребно.)

Судбине Николаја Тимченка и Станислава Винавера су сродне и по томе што су обојица – убедљиво је то показала мр Драгана Бедов – имали више књижевних почетака. Винавер је имао два уласка српску литературу, а сам Тимченко као да је стално био на почетку.

Али, Винавер је имао другачије противнике; и то противнике који су имали конкретна имена. Када је први пут улазио у српску књижевност то су били Јован Скерлић и Богдан Поповић. Кад се враћао у српску књижевност – после Другог светског рата – онда су то били Милан Богдановић, Марко Ристић...

Тимченко је живео у малој средини. Не бисмо помињали где је Николај Тимченко живео да то није обликовало и његов живот – али и писање. Живот у малој средини значио је сталне прогоне, присмотру, притиске, могућност губљења радног места; коначно и радно место није било адекватно његовим могућностима. Противници Николаја Тимченка нису имали име – борио се против система који га је млео.

Предраг Палавестра је у својој *Историји српске књижевне критике*, ту критику пратио у најширем смислу те речи: као мисао о књижевности... Али је пратио и борбу те мисли на постојање, и ту је Николај Тимченко заузео високо и часно место.

Наравно, кад већ помињемо уласке у књижевност, парадоксално наизглед, али тек смрт Николаја Тимченка је обновила интерес за његово дело. Николај Тимченко је „објавио“ више књига постхумно неголи за живота. Ова дисертација мр Драгана Бедов је, унеколико, круна тог интересовања.

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

уз напомену:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

Приређена књига:

Николај Тимченко, *Психологија књижевне логорологије: руске и српске теме*, (поговор „Логорске теме Николаја Тимченка“, стр. 303–314), Задужбина Николај Тимченко: Лесковац 2014.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Није мр Драгана Бедов допустила да је заведе урађена библиографија радова Николаја Тимченка – пажљиво је читала сва годишта часописа у којима је сарађивао Тимченко и проналазила нове и нове текстове. Уз те „прећутане“ Тимченкове текстове, имала је увид и у рукописну оставштину Николаја Тимченка (необјављени радови, верзије објављених радова, као и најинтимније дневничке белешке), али је исто тако трагала и за сведоцима који су познавали Николаја Тимченка.

Сав тај истраживачки рад водио је ка стваралачкој и људској доследности Николаја Тимченка. А та доследност приказана је у контексту; у тренуцима настајања – и то је највећа вредност ове изузетне дисертације.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Кандидаткиња мр Драгана Бедов, чврсто се држала теме „Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“, и успела је да нам приближи дело овог, за живота, скрајнутог аутора.

Истраживања мр Драгане Бедов, заснована на првом целовитом читању опуса

Николаја Тимченка, пионирска дакле, убедљива су и надарена занимљива. Ту занимљивост постигла је једним делом вештим „компоновањем“ интимних, дневничких забележака самог Николаја Тимченка и радова које је анализирао.

Потпуна посвећеност делу Николаја Тимченка, уистину ретка у данашњем времену, довела је до незаобилазне монографије о Николају Тимченку.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

НАПОМЕНА: Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

1. Дисертација кандидаткиње мр Драгане Бедов „Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“ у потпуности је написана у складу са образложењем наведеним у пријави тезе;

2. Докторска дисертација „Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“ садржи све битне елементе;

3. По монографски целовитом, систематичном и прецизном осветљавању мисли Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века, докторска дисертација представља оригиналан допринос науци;

4. Дисертација нема недостатака који би утицали на резултате истраживања.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

да се докторска дисертација „Мисао Николаја Тимченка о српској књижевности 20. века“ прихвати, а кандидату, мр Драгани Бедов, одобри одбрана.

Нови Сад,
25. март 2016.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

др Миливој Ненин, ред. проф., ментор

др Горана Раичевић, ред. проф.

др Мило Ломпар, ред. проф.